

215

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ I FINANSÓW

z dnia 1 lipca 1960 r.

w sprawie opłacania w niektórych przypadkach w formie bezgotówkowej czynszu za najem lokali użytkowych.

Na podstawie art 4 ust 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. w rozrządzeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz U Nr 44, poz 215) oraz art 11 ust 4 i art 16 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz U z 1958 r. Nr 50, poz. 243 i z 1959 r. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej jest obowiązana opłacać na rzecz jednostki gospodarki nie uspołecznionej lub osoby fizycznej czynsz za najem lokalu użytkowego w formie bezgotówkowej na odrębny rachunek wynajmującego w Powszechnej Kasie Oszczędności lub w spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej. Rachunek ten może być otwo-

rzony na wniosek wynajmującego lub jednostki gospodarki uspołecznionej, będącej najemcą.

2. Jeżeli budynkiem administruje nie zlikwidowane dotychczas przymusowe zrzeczenie prywatnych właścicieli nieruchomości (art 83 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe — Dz U Nr 10, poz 59), przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wynajmujących stosuje się odpowiednio do tego przymusowego zrzeczenia.

§ 2 Przepis § 1 nie dotyczy przypadków, w których czynsz za lokal użytkowy od poszczególnego najemcy na terenie miasta wynosi mniej niż 500 zł a na terenie osiedla lub gromady mniej niż 250 zł w stosunku miesięcznym.

§ 3. Na żądanie wynajmującego jednostka gospodarki uspołecznionej jest obowiązana również opłacać w formie bezgotówkowej (§ 1) opłaty z tytułu zwrotu kosztów dostarczanego z własnych urządzeń oświetlenia oraz ogrzewania i ciepłej wody, z tytułu używania dzwignów osobowych, opłaty za wodę i kanalizację (art. 12 ust. 1 i art. 17 ust. 2 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali) oraz opłaty za urządzenia dodatkowe przewidziane w § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe i wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. Nr 50, poz. 245 z późniejszymi zmianami), należne w związku z najmem lokali użytkowych objętych niniejszym rozporządzeniem.

§ 4. 1. Z rachunku, o którym mowa w § 1, wynajmujący może:

- 1) przekazać wpłaty na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej i należności z tytułu podatku od nieruchomości,
- 2) podejmować:
  - a) 20% kwot, które pozostają na rachunku po przekazaniu sumy przypadającej na podatek od nieruchomości, o ile złoży dowód, że przedmiotem najmu jest cały budynek i że najemca opłaca czynsz obniżony o 50% z tytułu zobowiązania się w drodze umowy do wykonywania remontów bieżących i kapitałnych,
  - b) 30% kwot, które pozostają na rachunku po przekazaniu sum przypadających na podatek od nieruchomości i na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej — w innych przypadkach.

2. Poza przypadkami określonymi w ust. 1 wynajmujący może podejmować środki pieniężne z rachunku, o którym mowa w § 1, na eksploatację i remont bieżący nieruchomości w rozumieniu rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Odbudowy z dnia 23 marca 1949 r. w sprawie właściwości władz i sposobu wykonywania przez nie nadzoru nad zużyciem sum przeznaczonych na eksploatację i remont bieżący nieruchomości (Dz. U. Nr 28, poz. 204), na remonty kapitałne, ulepszenia wyposażenia technicznego budynku (modernizację) oraz na cele określone w § 3 niniejszego rozporządzenia, jeżeli najemcy przekazują na rachunek wynajmującego opłaty wymienione w tym przepisie.

3. Opinię o potrzebie poniesienia kosztów wymienionych w ust. 2 wydają komitety blokowe (domowe), w stosunku zaś do nieruchomości, na których terenie komitety te nie działają, organy do spraw gospodarki mieszkaniowej prezydiów rad narodowych.

4. W zakresie nadzoru nad właściwym zużyciem środków pieniężnych podjętych z rachunku na koszty eksploatacji i remontów stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia powołanego w ust. 2.

§ 5. Oddziały Powszechnej Kasy Oszczędności i spółdzielnie oszczędnościowo-pozyczkowe prowadzące rachunki, o których mowa w § 1, są uprawnione do sprawdzania, czy środki finansowe podejmowane na cele określone w § 4 ust. 2 są faktycznie wykorzystywane zgodnie z ich przeznaczeniem. Stwierdzone nieprawidłowości są podawane do wiadomości organów gospodarki mieszkaniowej prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych.

§ 6. 1. Prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej może poszczególnym osobom wynajmującym

lokale zezwolić ze względu na ich sytuację materialną na podejmowanie z rachunków bankowych na cele nie przewidziane w § 4 ust. 2 kwoty do 600 zł miesięcznie, wliczając w to kwotę, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 2 lit a) lub b), o ile na rachunkach tych po opłaceniu podatku od nieruchomości i wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej znajdują się wolne środki.

2. Organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z innymi zainteresowanymi organami tego prezydium może w szczególnie uzasadnionych przypadkach wyłączyć spod przepisów niniejszego rozporządzenia czynsze za lokale użytkowe w budynkach stanowiących własność osób prawnych, jeżeli przedmiotem najmu jest cały budynek, a czynsz najmu został obniżony do 50% z tytułu zobowiązania się najemcy (ów) w drodze umowy do wykonania remontów bieżących i kapitałnych.

§ 7. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się:

- 1) do czynszów za lokale użytkowe w budynkach stanowiących własność cudzoziemców dżwizowych,
- 2) do czynszów za najem lokali użytkowych w budynkach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59),
- 3) do czynszów za najem lokali w domach, w których lokale podlegają wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami stosownie do przepisów ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 131) i ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych (Dz. U. Nr 31, poz. 132).

§ 8. 1. Przepis § 4 ust. 1 pkt 2 stosuje się również do kwot, które zostały wpłacone na odrębny rachunek (§ 1) przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Czynsze za lokale, o których mowa w § 7, wpłacone na odrębny rachunek bankowy na podstawie rozporządzenia Ministrów Gospodarki Komunalnej i Finansów z dnia 4 września 1959 r. w sprawie opłacania w formie bezgotówkowej czynszu za lokale użytkowe przez jednostki gospodarki uspołecznionej na rzecz wynajmujących będących jednostkami gospodarki nie uspołecznionej i osób fizycznych oraz nadzoru nad właściwym zużyciem tego czynszu (Dz. U. Nr 53, poz. 317), podlegają wypłacie wynajmującym.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministrów Gospodarki Komunalnej i Finansów z dnia 4 września 1959 r. w sprawie opłacania w formie bezgotówkowej czynszu za lokale użytkowe przez jednostki gospodarki uspołecznionej na rzecz wynajmujących będących jednostkami gospodarki nie uspołecznionej i osób fizycznych oraz nadzoru nad właściwym zużyciem tego czynszu (Dz. U. Nr 53, poz. 317).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

Minister Finansów: *w z. J. Kole*